„אני לא ברחתי!"

(המשך מעמוד 43)

בעולם שלא עשה את זה. אנחנו, הקומ־פוזיטורים, חושבים שמזה תבוא לנו ה־השראה. עכשיו אני יודע את האמת. עכ־שיו, אחרי הכלא, אחרי הסבל וכל מה שעבר עלי. אני יודע שהמוסיקה זה אני. אני זה המוסיקה. אני המרכז של הדב־רים, לא צריך משהו אחר. הכל ממני. והכל כתוב בשיר שאני עומד לפרסם בקרוב.

Believe me, I believe in myself.
"I understand without your dan-gerous touch".

אבי נעצר והוכנס לכלא. הוא ישב ארבע שבועות, הודה בהאשמה המיוחסת לו ונש־פט.

„הודיתי, כדי לא לשבת שנתיים במעצר עד למישפט. בסוף קיבלתי 4000 מרק קנס, ולהיות ילד טוב שנה שלמה."

אבי שוחרר. הופיע אבי אחר. לא עוד בעד סמים, אלא נגד סמים. „אני הולך לעזור לאלה שהסתבכו. אני לא אספר להם

סיפורים. אני אראה להם את אבי ואספר להם על אבי. אני אספר מה עבר עלי. שיידעו ויבינו. אני הולך לבקש מאגודת אל־סם שיאפשרו לי את זה. בכלל, תמיד הייתי בעד צדקה. סרטן, אבעבועות, מגן־דויד," אומר המוסיקאי.

Much too Much I was the best.

תאונת הפגע־וברח. אבי: „המצאות, כל הסיפורים המצאות. היתה תאונה, שריטות קטנטנות, נתתי לו מיד 1000 מרק. נסעתי. העיתונים סיפרו סיפורים. אפילו הגיע לאמא שלי שאני שוכב בבית־חולים, פצוע קשה. הכל דימיוני. כל ההאשמות דימיו־ניות. כן, יש עדיין מישפט, אבל זה שטו־יות. לא רציני בכלל."

שיר אהבה לאמא

לאור החמרת היחסים שלו עם שיל־טונות גרמניה, הוחלט לא לאפשר לו הארכה אוטומטית של אשרת־השהייה. היה עליו להתייצב כל שלושה חודשים ולקבל אשרה זמנית. גם לזה יש לאבי הסברים, אולי אפילו מעט מוכרים.

„אף פעם לא רציתי להודות שיש אנטי־שמיות. תמיד ידעתי. אני יודע שאין גר־מניה אחרת. אני יודע שלכל הצרות שעשו לי יש חלק בזה שאני יהודי, ישראלי ומצליח," אומר אבי, אחרי שבילה את 17 שנותיו האחרונות בערי גרמניה.

ובענייני כספים. גם מזה לא משך ידו העופר המזמר. וגם כאן — יש את מי להאשים. הזמר נתבע על אי־תשלום מי־סים. „אני איש־עסקים עלה־כיפאק. אבל אני לא איש־מישרד. את העניינים האלה העברתי לאחרים, ובסוף אכלתי אותה חזק. יש לי חוב קטן, של 80 אלף מרק למס־ההכנסה. זה עוד מהשנים של אסתר. היא עזבה את גרמניה, אני נשארתי. הכל נפל עלי. אני משלם את כל המיסים. הממשלה הגרמנית לוקחת את כל כספי־התמלוגים שלי, עד לפרוטה האחרונה. אני אשלם כל מרק.

„היה לי שותף, ד"ר פון־ראוישון. הוא היה גם עורך־דין במיקצועו. הענקתי לו 25% מהעסק, כדי שיעסוק בענייני מס־ההכנסה. בסוף התברר שמשהו שם לא היה תקין. בינתיים הוא נעשה אלכוהו־ליסט. ואני הרי נתתי לו זכות־חתימה על כל הרכוש שהיה לי. הוא קנה ניירות־ערך במאות אלפי מרקים. הסתבר שהוא קיבל אחוזים טובים מהעניין. הוא בנה וילה ענקית. ואני — שוב הייתי בתחתית. בסוף הוא ראה שיש בעיות ורצה ללכת. הוא הכריח אותי לחתום על מיכתב המשחרר אותו מכל תביעה או עניינים בעתיד. חתמתי. עכשיו את הטעויות שלו אני אוכל."

יש עוד כמה אשמים ישירים למצבו הנוכחי של אבי. „המזכיר האחרון שלי ניצל את התקופה שהייתי במעצר וברח לספרד. בכלל, כל החברים הטובים שלי היו עסוקים בלגנוב לי דברים מהבית."

I was a super joker lookin for a queen.

I have become a plastic card and broke other hearts.

„אני חושב שאני איש חכם," אומר אבי עופרים, „אילו הייתי טיפש — או־קיי. אבל אם אני חכם, ואנשים הולכים נגדי, אני אשם. בטחתי באנשים, ובמקום לבדוק ולבדוק נתתי להם יד חופשית. היום אני יודע — יש לי עצמי. אם אין אני לי, מי לי. עכשיו אני איתי יותר מאי־פעם. היום אין לי יותר מחר. יש אבי ויש היום."

בחודשים האחרונים הוא היה בארץ כמה פעמים. „אמא שלי חולה, היא שוכבת בבית. אני חייב לטפל בה ולהיות איתה. היא צריכה אותי לידה." בתוכניתו החד־שה, שבה הוא מתכנן לצאת בקרוב, הוא שר שיר המוקדש לאמו. שמו של השיר: מאמא. „אני אומר שם שלא קיבלתי ממנה די אהבה. שהייתי רחוק, ולכן אמא לא היתה איתי."

בשירו הוא מבקש לחזור שוב לחיק אמו, ומבקש ממנה לא להרחיק אותו.

בביקורו הפעם הוא בא בלי נשים מלוות. „פעם הייתי צריך את התפאורה הזאת על־ידי. חשבתי שאני לא מספיק. היום — אני, אני, אני העיקר, וכולם אחר־כך."

לא שחלילה הוא נותר לבד. מתלווה אליו דוגמנית חתיכה ובלונדית — פסי. „אני עוד נשוי לטקסי. אבל..."

העיתונות הגרמנית טענה שאשתו ברחה ממנו, כשהכירה אותו קצת יותר טוב.

אז אבי עופרים לפני שבע שנים, בעת ביקור בארץ, בלבוש אופנתי. „אני אוכל את הטעויות של אחרים."

עכשיו אבי עופרים השבוע במלון בתל־אביב, כשהוא מתכנן את דרכו בחיים, כשהבסיס הוא ישראל.

אבי: „אני וטקסי עוד בראש אחד. היא אפילו חשבה להתגייר למעני. אבל ההת־נהגות של הרבנים..."

גם הרומן של הפעם הזאת הוא סיפור אהבה. היא שמעה את המוסיקה שלו, את המילים שלו. היא ביקשה לשמוע עוד.

התושב החוזר אבי עופרים מתכוון להת־יישב „לא קבוע" בארץ. „אני מחפש בית ליד הים. זה הדבר הכי חשוב לי היום. אני במשא־ומתן עם גורמים שונים. אני הולך לפתח את עצמי. חסל העניין שאבי עושה מקטנים גדולים ומעצמו אפס. אני אהיה עכשיו העיקר. המוסיקה שלי טובה, אני שר טוב. אני גם איש־עסקים טוב. אך אני סיפוס שלא יודעים איך לאכול אותו."

"Much too much I was the best".

בינתיים רואים אותו נהוג ב„קטנטונת", אוטוביאנקי שכורה. אך לכל הידידים אומר אבי: אל דאגה. המכונית העגקית והנו־צצת — בדרך ארצה.

■ ■ ■

גם אסתר עופרים אינה שוקטת על שמריה. השבוע היא בישרה שהיא פו־תחת ב„קאריירה שניה".

בעודה שרועה על ספה, בווילה שלה בעיירה אוטוברון, בפונה מיזרחית מפתה, סיפרה הזמרת בת ה־38 לעיתונאים גר־מניים על חייה, כדי להפריך את הפירסו־מים כאילו גם היא גמורה.

היא התפארה בכך שבעוד שאבי איבד את הכל, היא קיבלה בעת הגירושין 3.8 מיליון מרק.

טענה אסתר: „יש לי מזל עם כסף. עכשיו אני שרה רק למען התענוג. מבחינה כספית אני לא זקוקה לזה."

ביום החמישי, לפני שבועיים, הופיעה בטלוויזיה הגרמנית, באחת מתוכניות הכל־בו. היה בפיה שיר של המלחין היהודי־הגרמני פליכס מנדלסון, על פי מילים של המשורר היהודי־הגרמני היינריך היי־נה. היא שרה גם את שירה הישן, „ירושלים".

יש לה מנהל חדש בשם האנס בייארליין, שהבטיח: „לאסתר צפוייה קאריירה גדו־לה, חדשה."

Die Talfahrt begann mit der Scheidung von Esther

Abi Ofarims Steuerflucht – Ende eines Absturzes in Raten

Von Paul Sahner

ההתדרדרות קטע בעיתון גרמני, תחת הכותרת „ההתדרדרות במידרון התחילה עם הגט מאסתר — אבי עופרים ברח מהמסים — סוף הנפילה בהמשכים." התמונה מראה את צמד העופרים בשיא הצלחתו.

Die Sängerin startet in Ottobrunn zweite Karriere

Esther Ofarim mit neuer Stimme und neuem Gesicht

Von DANIELA

פנים חדשות קטע בעיתון גרמני, תחת הכותרת: „הזמרת מתחילה בעיירה אוטוברון קאריירה שנייה — אסתר עופרים בעלת קול חדש ופנים חדשות." הכתבה כתובה בנימה אוהדת, אם כי ספקנית.